

тинка, сега отъ 88 листове безъ край, нѣма четыри тетради или 24 листа между тетради-тѣ 10-й и 11-й или между листове-тѣ 80 и 81) съ правописаніе-то и съ особенности-тѣ на юзыка си много са-отличава отъ сички-тѣ известны кирилловски рѣкописи. По несомнѣнны бѣлѣзы, тя је прѣписана посредствено или непосредственно изъ глаголска рѣкописи. На 72-й лис. срѣща-са въ нея свойственна-та на глаголита дума *сѧть* (*inqvit*), а на 81-й лис. — глаголска-та буква т, като число, въ таквози съединеніе: скатыхъ ѿтыцъ: х. т. въ халкидонъ, т. е. вмѣсто: х. л; буква-та т је съ кратеніе на дума-та тѣдесать.

§. 11. Текстъ-тѣ на глаголски-тѣ паметници отъ св. писаніе — отъ ювангеліе-то, апостола и псалтыря — намѣстъ са-различава отъ текста на кирилловски-тѣ паметници. Представятъ-са тукъ нѣколько примѣры: Мат. V. 43. τὸν πλησίον σοῦ, Вульг. proximitatem, Четв. Миханов. искрѣннѣго *своего*, Остром. ближннаго *своего*. — Йоанна IV. 5. πλησίον τοῦ χωρίου, Вульг. *juxta praedium*, Јван. Ассем. искрѣннѣи, Остр. близъ *вѣси*. — Мате. VIII, 20. ἀλλώπεκες φωλεούς ἔχοντι, Вульг. *vulpres foveas habent*, Четв. Григ. *лиси* юзиннѣи иматъ. Остром. *лисица* ложа имѣть и друг. так. При сички-тѣ подобны разности на текста между глаголицѣ-та и кирилица-та, най-дребно-то сличаванье на паметници-тѣ и на юедно-то и на друго-то писмо ясно доказва, че преводъ-тѣ на св. писаніе — на ювангеліе-то, апостола и на псалтыря — въ сѫщность-та си је юединъ и този, какъвто въ глаголски-тѣ рѣкописи, такъвзи и въ ки-